

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/36/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520200075
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3520200075.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu Ing. R. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. J. and T., T. XX, proti žalovanej JUDr. Z. U., exekútorke, so sídlom P. úradu Q. J. nad T., W. XX, zastúpenej advokátkou Mgr. Julianou Sumkovou, so sídlom Advokátskej kancelárie Nové Mesto nad Váhom, Weisseho 16A, o nároku na náhradu škody, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 11C/1/2020-77 zo dňa 19. októbra 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaná **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom súdu prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1 písm. a) bod 3., § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z."), § 60, § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 CSP.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu domáhal voči žalovanej náhrady škody vo výške 2.220,00 €, ktorá mu bola spôsobená nesprávnym postupom žalovanej ako exekútorke pri výkone exekúcie. Zároveň žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na náhradu trov konania v celom rozsahu. Uviedol, že žalovaná na základe exekučného príkazu EX 1623 vykonávala zrážky zo mzdy žalobcu v celkovej výške 1.603,05 € + výživné vo výške 132,77 € od mája 2010 a 200,00 € od októbra 2016 do r. 2020. Predmetná exekúcia bola vykonávaná nezákonne v rámci zločineckej skupiny v spolupráci s matkou a jej advokátkou. Dcére X. kúpil topánky vo výške 39,50 €, pričom po súhlasnom telefonickom rozhovore s matkou si uvedenú sumu odpočítal z pravidelne plateného výživného. Trovy exekúcie predstavovali 1.800,00 €, o čo bola mal. X. ochudobnená. T. finančné prostriedky, ktoré získala žalovaná od zamestnávateľa žalobcu, neposkytovala mal. X., ale jej matke, ktorá z toho musela platiť ubytovanie a stravu priamo do rúk X. macocha. Skoro celých desať rokov musel svojej dcére navyše príležitostne poskytovať menšie alebo väčšie finančné sumy na rôzne potrebné životné účely. Týmto nezákonným rozhodnutím žalovanej bola za skoro desať rokov okradnutá maloletá X. o množstvo financií, pretože žalobca bol schopný zabezpečiť ubytovanie a stravu mal. zadarmo vo svojom trojizbovom byte v Q. J. nad T.. V júli 2018 X. dovŕšila vek dospelosti. Zo zákona mala exekútorka podniknúť všetky dostupné kroky na zistenie skutkového stavu plnenia si vyživovacej povinnosti otca, už nie voči matke, ale voči dospelaj žene - dcére, tento raz poškodeného otca. Žalovaná nereagovala na výzvy otca v novembri a decembri 2018, pri jeho, po predchádzajúcej lustrácii naplánovaných niekoľkých stretnutiach na

parkovisku pred pošťou (pondelky okolo 7:45 hod.), aby zrušila už neplatnú exekúciu. Žalovaná tieto slušné a pokojné výzvy otca arogantne ignorovala. Od január 2019 po obdržaní bankového účtu od svojej dcéry, ktoré mu matka, advokátka i žalovaná dlhodobo tajili, pravidelne platil stanovené výživné, čo predstavuje za celý rok 2019 sumu 2.220,00 €. Žalovaná nezákonne a v hlbokom etickom a morálnom rozpore stále ďalej vymáhala od žalobcovho zamestnávateľa duplicitné výživné, ktoré už vyše roka, voči svojej dospeljej dcére dobrovoľne, ako vždy platil otec. Žalovaná sa k žalobe písomne vyjadrila. Uviedla, že žaloba žalobcu je nedôvodná, preto žiada, aby túto súd v celom rozsahu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania. Exekučné konanie EX 1623/2008 je vedené v súlade s Exekučným poriadkom, ku žiadnej škode nedošlo. Dňa 19.11.2008 bol doručený exekútorškému úradu návrh na vykonanie exekúcie. Súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie č. 5304 007831 zo dňa 24.09.2009 na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť zmeškané výživné na mal. Kristínu za mesiac júl 2009 vo výške 39,40 € a platiť bežné výživné vo výške 132,77 € mesačne počnúc augustom 2009 do budúca + trovy predchádzajúceho konania 0,00 € + trovy exekúcie v prospech (v tom čase maloletej) X. F., nar. XX.XX.XXXX. Povinný si Upovedomenie o začatí exekúcie EX 1623/2008 zo dňa 29.09.2009 prevzal osobne na exekútorškom úrade dňa 20.10.2009. Dňa 20.10.2009 bol vydaný Príkaz na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy EX 1623/2008 zo dňa 20.10.2009 zamestnávateľovi GALIKA, s.r.o. Nové Mesto nad Váhom, a to na vymoženie zmeškaného výživného 39,40 €, opakovanej dávky 132,77 € mesačne od augusta 2009 naďalej, trovy právneho zastúpenia pri exekúcii 23,55 €, trovy exekúcie oprávneného 25,28 € a predbežné trovy exekúcie v sume 1.181,16 € (vypočítané v súlade s Exekučným poriadkom a Vyhláškou č. 288/1995 Z.z. účinné v čase vydania príkazu). Povinný formou spísaného úradného záznamu na exekútorškom úrade zo dňa 22.10.2009 podal námietky proti upovedomeniu o začatí exekúcie, tieto námietky boli zaslané súdu, súd námietky povinného zamietol Uznesením č.k. 5Er/2643/2008 - 41 zo dňa 08.04.2010, proti ktorému nebolo prípustné odvolanie. Exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy EX 1623/2008 bol vydaný 27.04.2010. Matka mal. oprávnenej p. M. A. listom zo dňa 02.06.2010 oznámila prijatie úhrady z exekútorškého úradu a aj priamo od povinného, na základe čoho bol zamestnávateľovi zaslaný list označený ako EX 1623/2008 Exekučný príkaz zrážkami zo mzdy - úprava zo dňa 19.06.2010, v ktorých bol upravený exekučný príkaz zrážkami zo mzdy a to tak, aby povinnému vykonali ďalšie zrážky z jeho mzdy v mesiaci október 2010 v sume 35,15 € a od mesiaca november 2010 zrážky v sume bežného výživného vo výške 132,77 €. Povinný doručil Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom dňa 04.11.2010 na žalovanú žalobu na náhradu škody, ktorú súd Rozsudkom č.k. 4C/396/2010 - 105 zo dňa 17.12.2013 zamietol. Matka oprávnenej dňa 26.09.2016 predložila exekútorškému úradu Rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 10P/15/2015 - 120 zo dňa 24.03.2016, vykonateľný dňa 06.05.2016, ktorým došlo k zmene výšky bežného výživného zo sumy 132,78 € na sumu 200,00 € mesačne s účinnosťou od 01.12.2015, následne bol zamestnávateľovi zaslaný list zo dňa 06.10.2016, ktorým bolo v súlade s vyššie uvedeným rozhodnutím upravený exekučný príkaz zrážkami zo mzdy povinného. Poukázala na predloženú evidenciu prijatých úhrad od povinného a evidenciu poukázaných úhrad v prospech oprávnenej. Čo sa týka trov exekúcie, z rozpisu vyplýva, že z prijatej sumy od povinného na exekútoršký úrad v sume 1.735,82 € zo dňa 19.05.2010 bola v prospech oprávnenej exekútorškým úradom poukázaná suma 521,21 € (ktorá pozostávala zo zmeškaného výživného k 30.04.2010 v sume 363,16 € + bežné výživné v sume 132,77 € za 5/2010) a v prospech právnej zástupkyne suma 23,55 €, na trovy exekúcie zostala suma 1.191,06 € (podľa upovedomenia o začatí exekúcie boli predbežné trovy exekúcie vyčíslené v sume 1.181,16 €, a zároveň bol povinný upozornený, že tieto môžu byť aj vyššie), zároveň boli povinnému od novembra 2010 vykonávané zrážky zo mzdy už len výlučne na bežné výživné a v plnej výške boli poukazované v prospech oprávnenej, len v období zmeny výšky výživného a v zmysle úpravy exekučného príkazu zrážkami zo mzdy zamestnávateľ vykonal zrážku zo mzdy povinného v mesiaci november 2016 v sume 470,54 € (zmeškané výživné) a v sume 200,00 € (bežné výživné), obe sumy exekútoršký úrad poukázal v prospech oprávnenej a následne od decembra 2016 doteraz sú povinnému vykonávané zrážky zo mzdy len na bežné výživné 200,00 € mesačne a tieto sú aj v plnej sume poukazované v prospech oprávnenej. Oprávnená po dosiahnutí plnoletosti, na základe výzvy exekútorškého úradu, oznámila číslo bankového účtu, na ktorý jej majú byť poukazované vymožené prostriedky od povinného na bežné výživné, ktoré bolo doručené úradu dňa 29.11.2018. Rovnako oprávnená na základe výzvy zo dňa 16.09.2019 doručila dňa 01.10.2019 exekútorškému úradu potvrdenie o návšteve školy, podľa ktorého je študentkou 5. ročníka v školskom roku 2019/2020 na F. akadémii W. B. v R., školský rok 2019/2020 nebol ku dňu vyjadrenia ukončený, oprávnená ani iné skutočnosti preukazujúce zánik nároku na výživné neoznámila. Tvrdenia žalobcu, že žalovaná nereagovala na jeho výzvy, nie je známe, v čom by mal povinný v exekučnom konaní vyzývať exekútorku a ani v podaní žalobca nešpecifikuje, čo žiadal, neoznámil exekútorke, že aj on posielal výživné priamo oprávnenej, aj keď si bol vedomý, že sú mu v prospech výživného vykonávané zrážky

zo mzdy. Možno konštatovať, že išlo zo strany povinného - žalobcu o dobrovoľné úhrady nad rámec súdom stanovenej sumy na výživnom pre oprávnenú. Žalobca uviedol, že exekútorka chodí na poštu (pondelky o 7:45 hod.) a mal sa s ňou stretnúť pred poštou. Žalovaná nevie, s kým sa žalobca pred poštou v decembri 2018 stretol, ale so žalovanou to nebolo, pretože na poštu chodievajú zamestnankyne úradu, a to každý pracovný deň (až od obdobia koronakrízy 2020 chodí zamestnankyňa na poštu utorky a štvrtky). Súd vo veci nariadil pojednávanie. Žalobca uviedol, že si predbežne nenáročoval náhradu škody na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky.

3. Nakoľko žalobca si v konaní uplatňuje náhradu škody, ktorá mu mala byť spôsobená pri výkone exekúcie a za ktorú je podľa tvrdení žalobcu zodpovedná žalovaná exekútorka, dospel súd k záveru, že správne mal žalobca žalovať štát, Slovenskú republiku, ako zodpovednostný subjekt v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., v mene ktorej koná v danom prípade Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Keďže žalovaná týmto subjektom nie je, nebola v konaní pasívne legitimovaná. S poukazom na uvedené súd žalobu zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalovanej priznal proti žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100,00 %. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

4. Proti tomuto rozsudku, podal včas odvolanie žalobca. Uviedol, že sudkyňa sa po vyhlásení nezákonného a nespravodlivého rozsudku zaradila do zločineckej skupiny. Exekútorka, advokátka, matka X. ešte pred pojednávaním a to v júli 2020 zavalili súd aj jeho vyše sto stranami časovo procesne nesúrodých a o jeho žalobe nič nevypovedajúcich informácií, ktoré narýchlo, ešte priamo na pojednávaní doplnili krátkou cestou vyjadrením k žalobe samotnej. To bolo jedno z prvých (a to úmyselných) procesných pochybení sudkyne A., pretože po jeho zápornej odpovedi na otázku či si vyjadrenie prečítal, tak v pojednávaní protizákonne ďalej pokračovala. Po tom, ako súd od advokátky žalovanej krátkou cestou dostal toto vyjadrenie, tak bez posúdenia jeho žaloby a jeho dovtedajších, alebo ešte pripravených ďalších dôkazov, okamžite súd posúdil žalobu ako nedôvodnú. Prv než pristúpila k jeho výsluchu a jeho otázkam, tak už dopredu prejudikovala rozhodnutie. Je to nielen procesne úmyselné pochybenie sudkyne, ale skutočne jednoznačný dôkaz, že stojí na čele tejto zločineckej skupiny. Do začiatku tohto pojednávania požadoval náhradu škody v sume 2.200,- €. Avšak prietiahmi v konaní sa celková výška náhrady dostala až na sumu 3.440,- €, čo však súd opätovne nezákonne, nie že zamietol, ale dokonca túto zmenu žaloby ani nepripustil, dokonca s nemožnosťou sa proti tomuto uzneseniu odvolať. Toto všetko už nielenže hraničí s trestným činom zneužívania právomoci verejného činiteľa, ale aj svojvôľou sudkyne a jej marením spravodlivosti. Ešte pred jeho výsluchom sa sudkyňa neoprávnene vyzvedala, či nepodal žiadosť o predbežné prerokovanie náhrady škody na Ministerstvo spravodlivosti. To opätovne jednoznačne svedčí o tom, že skutok sa stal a žaloba je nespochybniteľne dôvodná. Až potom overila jeho totožnosť podľa občianskeho preukazu a pristúpila k výsluchu. Ako zodpovedný, netrestaný a ctihodný občan Slovenskej republiky sudkyňa nariadil, aby nariadila pojednávanie bez prekrytia úst, alebo s ochranným plastovým krytom (štítom), ktorého 3 nové zabalené kusy súdu predložil. Zdôvodnil to princípom bezprostrednosti a autenticity pri pojednávaniach, ktoré zákonne nariaďuje súdny poriadok. Sudkyňa sa niekoľko dlhých sekúnd na neho nepríčetne pozerala a po jej prebratí, bez odpovedi pokračovala v jeho výsluchu. Bolo jemu, ale hlavne súdu úmyselne zabránené počas pojednávania nazrieť do výrazov tváre žalovanej, jej advokátky a v konečnom dôsledku aj do mimiky súdiacej sudkyne. (Neopovážte sa argumentovať nariadeniami alebo vyhláškami !). To, že sudkyňa je členkou tejto zločineckej skupiny, dokázala aj tým, že pripustila nič nedokazujúce a irelevantné otázky od právnej zástupkyne žalovanej, ktoré mali dokazovať nedôvodnosť oprávneného návrhu. Tieto otázky mala sudkyňa okamžite procesne odmietnuť a navyše vyzvať advokátku, aby súd, pod zaveseným štátnym znakom nezavádzala. Dôkaz, že všetky členky tejto zločineckej skupiny sa už viac ako 13 rokov naďalej vyžívajú na svojej koristi, je aj povinnosť žalobcu zaplatiť náhradu trov tohto konania v rozsahu 100 %. Nestačí, že viac ako 40 rokov platil „neuveriteľné dane“, a zabezpečoval živobytie tých, ktorí zničili detstvo a mladosť jeho dcéry, všade ho kriminalizovali, dehonestovali ako zločincu, tak ešte je potrebné ďalej „okrádať“ jeho deti, teda ešte aj teraz, prostredníctvom tohto nezákonného a nespravodlivého rozsudku. Vzhľadom na to, že v konaní došlo k závažným procesným nedostatkom, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd neúplne zistil skutkový stav veci a aj na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a v neposlednom rade súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci žiadal, aby odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a nariadil okresnému súdu zrušiť exekúciu EX 1623/2008, vyplatíť žalobcovi škodu 3.440,- € a začať disciplinárne konanie voči sudkyňi A..

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadрила.

6. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec na podklade podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

7. Súd prvej inštancie teda opierajúc sa o dostatočné skutkové zistenia tieto správne vyhodnotil, vyvodil z nich i správny právny záver a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol, keď pre nedostatok vecnej pasívnej legitímácie na strane žalovanej žalobu zamietol. Na zdôraznenie ich správnosti odvolací súd len podčiarkuje, že z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie mal aj odvolací súd za preukázané, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej náhrady škody vo výške 2.220,00 €, ktorá mu bola spôsobená nesprávnym postupom žalovanej ako exekútorky pri výkone exekúcie. Odvolací súd uvádza, že ustanovenia Exekučného poriadku platné v čase začatia predmetnej exekúcie ustanovovali, že ak osobitný zákon neustanovuje inak, exekútor zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanec v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona. Takým osobitným zákonom je zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. V prípade, že súdny exekútor nesprávne aplikoval ustanovenia Exekučného poriadku, tak za takúto škodu zodpovedá štát z titulu zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, alebo vydaním nezákonného rozhodnutia. Odvolací súd len pre úplnosť poznamenáva, že zodpovednosť súdneho exekútora za škodu pri výkone funkcie exekútora je širšia než podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z.z. totiž predpokladá výkon exekučnej činnosti na základe poverenia súdu podľa Exekučného poriadku. Z § 3 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci vyplýva, že škoda môže byť pri výkone verejnej moci spôsobená okrem iného nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Nezákonné rozhodnutie je z hľadiska zák. č. 514/2003 Z.z. rozhodnutie vydané štátnym orgánom v rozpore s objektívnym právom, ktoré bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Na druhej strane nesprávnym úradným postupom (§ 9 ods.1 cit. zák.) môže byť akákoľvek činnosť spojená s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. V zmysle § 4 ods. 1 písm. a) bod 3. zákona č. 514/2003 Z.z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie v konečnom dôsledku správne dospel k záveru, že ak teda žalobca uplatnil svoje právo zo zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci proti exekútorke, ktorá viedla exekúciu, smeruje jeho žaloba proti osobe, ktorá nie je pasívne vecne legitimovaná, teda z hľadiska zákona č. 514/2003 Z.z. nenesie zodpovednosť za prípadnú škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Uvedený dôvod musí preto bez ďalšieho viesť k zamietnutiu žaloby žalobcu v celom rozsahu. Čo sa týka námietky žalobcu uvádzanej v odvolaní, že boli porušené jeho práva, lebo nemal možnosť oboznámiť sa s vyjadrením žalovanej k žalobe doručenej na pojednávaní, túto odvolací súd nepovažoval za dôvodnú, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že súd toto vyjadrenie na pojednávaní dňa 19.10.2021 oboznámil. Rovnako odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani ďalšiu námietku žalobcu uvádzanú v odvolaní, že než sudkyňa pristúpila k jeho výsluchu a jeho otázkam, tak už dopredu prejudikovala rozhodnutie, nakoľko zo zápisnice z pojednávania zo dňa 19.10.2021 vyplýva, že sudkyňa len postupovala v zmysle § 181 ods. 2 druhá veta CSP a uviedla svoje predbežné právne posúdenie veci. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie v konečnom dôsledku správne rozhodol keď pre nedostatok vecnej pasívnej legitímácie na strane žalovanej žalobu zamietol.

8. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v konečnom dôsledku vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalovanej odvolací súd priznal nárok náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).